

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

<p>ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25 Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.</p>	<p>Ὁ Συντάκτης ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜῆΣ ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 11. Πληρωτέα καθ' ἑξαμήναια</p>
---	---	--

Ἡ κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ Φορολογουμένου ποινικὴ δίκη.

Ἐγχομεν ἐπιφυλαχθεὶ εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον νὰ χαρακτηρήσωμεν προσηκόντως τὴν κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ Φορολογουμένου κατηγορίαν ἐπὶ ἐξουδύσει τοῦ πρώην δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Δήμου Πατρέων, τὴν ἐκδικασθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, ὡς καὶ τὴν ἔνοχον τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως ἧτις ἐπικολούθησε, διότι ἡ δίκη ἐκείνη δὲν ἀφεῶρα μόνον τὴν Σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης καὶ τὰ πρόσωπα τῶν πρώην δημοτικῶν συμβούλων, οὐδὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, πρόκειται ἀνευ ἐνδοτέρως ἐνοχίας καὶ μεγάλου διδάγματος. Δὲν δυνάμεθα ἐντότοις νὰ χαρακτηρήσωμεν ἀκριβέστερον ἀμυδρότερα τ' ἀνωτέρω, ἢ δημοσιεύοντες ἐπὶ λέξει τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου, ἧτις ἔθετο σαφῶς τὸ ζήτημα ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐνόρκων καὶ ἐφ' οὗ οὗτοι ἀπεφάνθησαν ἰσῶς κατηγορηματικῶς. Ἡ ἀπλή ἀνάγνωσις τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου, ἢν δημοσιεύσωμεν κατωτέρω, δεκτικὴ νὰ δώσῃ τὸν χαρακτήρισμόν τῆς δίκης ἐκείνης καὶ τὴν ἔνοχον τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρώην νὰ καὶ ἡ ἀγνωστὸν τοῖς πᾶσι, τίς ἐξήλθεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἠθικῶς τετραυματισμένοι εἰς πᾶ καίρια, ὁ κατηγορούμενος, ἢ οἱ κατηγοροὶ αὐτοῦ.

Πρὸ τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν ὅτι κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν, οἱ προσεβλήθησαν ἐκ τῶν συμβούλων μνηστὰ δὲν ἐδίστασαν νὰ ομολογήσωσιν ὅτι ἡ πολιτεία τοῦ συμβουλίου ἐκείνου ὑπῆρξεν ἀτάσθαλος ὑφ' ἧλας τὰς ἐποφείας ὅτι οἱ πλείοτεροι τῶν τότε δημοτ. συμβούλων προσήρχοντο τακτικῶς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ ἀγγέλλοντες ἀλλήλους ἐπὶ ταῖς βαρυτάτοις παρρησιάζουσιν ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ὠμολόγησαν ὅτι ἐγγυον ἀνωμόως δεινούς λιβέλλους κατὰ τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συναδέλφων του ἐν αὐτῇ τῇ κατηγορουμένη ἐφημερίδι, οἵτινες ἐπιδειχθέντες αὐτοῖς ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἴδια αὐτῶν ἔργα ἄλλοι δὲ ὅτι τὰ αὐτὰ ἔργα ἔνοχοι ἦσαν καὶ ἐπανελάμβανον εἰς ἀνακοινώσεις ἐμπιστευτικὰς καὶ μὴ ἄλλοι τέλος, ἵνα μὴ μιανθῶσι καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐδήλωσαν ὅτι ἐμειοψήρουν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου ἐκείνου, διὰ νὰ μὴ συμμεριθῶσι τὴν εὐθύνην πράξεων ἐπιβλαβεστάτων καὶ ὑπόπτων εἰς τέλος μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως κατεθέτο ὅτι τὸ κοινὸν μετ' ἄκρας δυσπιστίας ἐβλέπετο τὸ Συμβούλιον ἐκεῖνο διαχειριζόμενον, παρὰ τὸν νόμον, δημοτικὰ χρέηματα.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὧν τούτων ὁ κατηγορούμενος ὠμολόγησε ὅτι τὸ ἐπίδικον ἄρθρον προσερχεται ἐξ αὐτοῦ καὶ ὅτι τὰ φύλλον ἐν ᾧ κατεχωρήθη ἐκυκλοφόρησεν, εἶπε πρὸς ὑπερασπίσιν του πρὸς τοὺς ἐνόρκους, ἐπὶ λέξει, τὰ ἐπόμενα.

—)(—

Κύριοι Ἐνορκοί!

Ἐπερπε νὰ σερβῶ ἐνώπιόν Σας, ἵνα δώσω λόγον ἐπὶ δυσφημίαι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐπὶ ἀδικήματι κατὰ τοῦ Δήμου,

ἵνα περυσταθῶσιν ἐνώπιον τῆς κοινῆς ἀνταστραμένοι οἱ ὄροι τῆς ἠθικῆς, τῆς δικαιοσύνης, τοῦ πρέποντος. Οὐδέποτε εἶχον φαντασθεῖ, κ. Ἐνορκοί, ὅτι ἤθελον προσέλθω δασύλογος ἐνώπιον Ὑμῶν ἐπὶ τοιαύτῃ τινι αἰτίᾳ. Δὲν νομίζω ἑμαυτὸν ἀνεκμάρτυρον δὲν ὑπολαμβάνω ἑμαυτὸν ὡς ἄλλοθι δημοσιογράφον. Ἐξ ἰδίαις ἀλγεῖναις πείρας γνωρίζω, πῶσον ἡ πλάνη εἶναι συμφυῆς πρὸς τὸ ἔργον ὅπερ ἐξασκῶ, ὡς ἐλάχιστος ἐργάτης τοῦ δημοτικοῦ ἑλληνικοῦ τύπου. Οὐδέποτε ὅμως ἐνόμισα ὅτι ἐγὼ, ὁ ἀφιερῶσας ὅλην τὴν στοργὴν μου πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐκείνην μονάδα, ἢν δῆμον ἀπεκαλούμεν ἐγὼ, ὁ θυσιαστής εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμπερόντων αὐτοῦ, τὰ ἡμετέρα τῆς ζωῆς μου εἶναι ἐγὼ ὁ στοργικὸς καὶ κυριώτατος μελέτης μου εἰς τὴν σπουδὴν τῶν δημοτικῶν θεσμῶν, ἐκ τῆς καλῆς τῶν ὁποίων λειτουργίας, ἀπεκαδέχομαι τὴν εὐμερίαν καὶ αὐτὴν τὴν σωτηρίαν τοῦ τόπου ἐγὼ ὄντας, ἐν τῇ ἐνασχῆσει τοῦ ἔργου τούτου παρεῖδον καὶ ἀτομικὰς ἰδέας, καὶ φιλικὰς σχέσεις καὶ προσωπικὰς συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα, δὲν ἐνόμισα, ἐπαναλαμβάνω, ποῦ ἐθελον κληθεῖ ἐνώπιόν Σας ὑπόδικος ἐπὶ ἀδικήματι κατὰ τοῦ Δήμου. Δὲν ἐξήγησα ἐπὶ τούτῳ, ὅπερ ἔστω ἀνεπίσημα, κατ' ἐν τῇ ἐπιστάσει ταύτῃ, μυστὰς ἐκφράζω εὐχαριστίαι πρὸς τοὺς ἀγγιζόντας με ἐνταῦθα, πρὸς τοὺς κατηγοροὺς μου, διότι παρέχουσι τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν μου πολιτείαν, νὰ τύχη τῆς πληροτέρας κυρώσεως καὶ τῆς ἐμφανεστέρως ἱκανοποιήσεως, ἐκ τῆς ὑψίστης ἐκφράσεως τῆς κοινῆς συνειδήσεως, ἧτις ἐστὶν ἡ εὐμνηγορία Σας. Ὁ ἀπροσπαθήσω νὰ ἦμαι ἐν τῇ ἀπολογίᾳ μου ταύτῃ, ὅσον ἐναεστὶ σόντομος ἢ ἀπροσπαθῶ νὰ μὴ παρεκβῶ τῶν ὁρίων τῶν δικαιομάτων ἅτινα μοὶ χαρηγῆ ὁ νόμος πρὸς πλήρη ὑπεράσπισίν μου ἢ ἀπροσπαθῶ νὰ μὴ ἀποβῶ ἀπὸ κατηγορουμένου κατήγορος, διότι γνωρίζω ὅτι τοῦτο δὲν μοὶ εἶναι ἐπιτετραμένον. Ἐάν δὲ, δὲν δυνάμην ὅσον ἐπεθούμην, ν' ἀποτύχω καὶ πᾶσαν περιεπιτολήσαν, πσοκαλῶ Ὑμᾶς, νὰ μὴ θεωρήσῃτε τοῦτο ὡς ἄπειρον περιφλαυτίαν, ἀλλ' ὡς λόγῳ ἀμύνην, ἧτις μοὶ ἐπιτρέπεται καὶ θέω νὰ μὴ ἀναχωρηθῶ.

Τὸ δημοσιογραφεῖν, κύριοι Ἐνορκοί, πολὺ νὰ εἶπω σήμερον ἐνώπιόν Σας, εἰς ὃ ἐπεδόθη παιδίον ἐστὶ, δὲν ἐξήγησα ποτέ ὡς δημοσιονομικὸν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὡς ἀληθῆ ἱερουσύνην τὸν δὲ δῆμον ὑπελάθον πάντοτε ὡς ἱερὸν ἐστίν ἢ ἐκείθην, διὰ τῆς δημοσιογραφίας, μυσταγωγός.

Ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐξήγησα ὡς ἱερουσύνην, τὸ αἰσθάνομαι ἐν τῇ συνειδήσει μου. Ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐξήγησα ὡς ἱερουσύνην τὸ ἀναγινώσκω ἐν τῇ συνειδήσει τῆς κοινῆς ἀνεξαρτήτου καὶ περυσιασμένης τάξεως τῶν συνδημῶτων μου ἢ ἀντιπροσωπεύω ἐν τῇ δημοσίῳ τῆς φρόνημα καὶ ἢ ἡμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην ἀπολαύει ἢ ἐννοεῖται ἢ σφαιρῶσιν ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν ἔργον ἐξήγησα ὡς ἱερουσύνην, διαβλέπω ἐν τῇ συνειδήσει καὶ αὐτῶν τῶν κατηγορῶν μου. Ὅταν θῶμαι δὲ ὑποκρίνεται ἡ ποινὴ, ὅσον θέλει, ἀσφαιρῶσθαι ἢ κακὴ πίστις,

ὅταν θέλει δὲ τυρλώσθαι τὸ πάθος καὶ τὸ πείσμα ἢ συνειδήσει εἶναι ἀπῆλπος τῶν νόμων, ἔχει νόμους ἀναλλοιώτους καὶ ἰσχύον ἀκαταμάχητον. Εἰς τὴν συνειδήσειν, ἀν' ὅχι εἰς τὰ χεῖλη, καὶ αὐτὸν τῶν αἰχθίστων ἐχθρῶν ἡμῶν εὐρίσκωμεν δικαιοσύνην ὅπταν εὐοικτωμεθα ἐν τῷ δικαίῳ. Ἡ δικαιοσύνη αὕτη ἀδέκαστος, ἀμερόληπτος, ἐπιτακτικὴ, ἐστὶν ἡ μόνη ἱκανοποίησις τῶν μαχθόντων ἐν μέσῳ παραγνώσεως καὶ περὶ αὐτῆς ἢ μὴν ἐνθάρρυνσις τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῇ ἐπιτελεσει τοῦ καθήκοντος. Δυστυχεῖ οἱ μὴ εὐρίσκοντες ἱκανοποίησιν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ταύτῃ, ἀλλὰ ζητοῦσιν αὐτὴν ἐν τῇ καθεστικῇ τοῦ Κοράτου δικαιοσύνῃ!

Δὲν θὰ εἶπω Ὑμῖν, ποῖον προορισμὸν καὶ ποῖαν χρησιμότητά ἔχει ὁ τύπος ἐν πολιτείᾳ ἐλευθερίας καὶ χάρις αὐτοδιοικουμένης, διότι δὲν θέλω νὰ ἀπασχολήσω Ὑμᾶς εἰς τὴν κατάδειξιν τῶν αὐτοδύλων. Ἐνωρίζετε ὅτι ὁ κύκλος τοῦ δημοτικοῦ τύπου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν κέρυθρη τεραστίως καὶ ὅτι περιέλαβε ἀπειρίαν ἀντικειμένῳ ἀναγομῆτων εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἐθνῶν σχέσεις, εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκείνου αὐτῶν ἰδίᾳ εἰς τὴν γενικὴν καὶ τοπικὴν αὐτῶν διοίκησιν καὶ ἢ πείραν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων, ὡν ἀδύνατος ἢ ταξινόμησις καὶ ἢ ἀπαιρημῆσις.

Ἐἰς ἄλλους ἐντότοις τῆς ἀποσιογραφίας λογαθάς μαχητὰς ἐδόθη τὸ ἐπισκοπεῖν τὰς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν σχέσεις εἰς ἄλλους, ἐδόθη ὁ ἐλεγχῶς τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἐκείνου ἔθνους καὶ τῆς γενικῆς αὐτοῦ διοικήσεως ὁ Φορολογουμένος οὕτως διατελῶ Συντάκτης ἐπεφύλαξεν εἰς ἐκείνους ταπεινότεραν θέσιν ἐν τῇ μικρότητι αὐτοῦ ἐπεφύλαξεν ὡς κυριώτερον δημοσιογραφικὸν ἀπασχόλημα τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δήμου καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀφιερῶσαμεν τὰς μικρὰς ἡμῶν δυνάμεις, τὰς πενήτας ἡμῶν γνώσεις, τὸν ἀσθενῆ ἡμῶν κάλαμον.

Διὰ τούτου δὲν ἐννοῶ νὰ ὑποβιβάζω τὸ ἔργον ὅπερ ἐπιτελῶ, οὐδὲ νὰ ἐξουτελιῶ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ. Ἐἴπαν ὅτι κυριώτερον δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐλάβομεν τὸν Δήμον, διότι πολλὰν σημασίαν ἀποδίδομεν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ἠλικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν καὶ θεωροῦμεν αὐτὸν ὡς χεῖρον καὶ πρώτογενὲς συστατικὸν τῆς πολιτείας. Ὁ δῆμος δὲν εἶναι, ὡς εἶπον συγγραφεῖς περὶ πολιτείας, διοικητικὴ μοχλὴ ἢ ἐκτελεστικὴν ὁ Νομοθέτης. Ὁ δῆμος, ὡς ἡ εἰρηγενεῖα, προϋπῆρξεν τῆς πολιτείας καὶ τοῦ Νομοθέτου. Ὁ δῆμος εἶναι φυσικὴ τις μικροπολιτεία, μετέχουσα πατριτικῆς καὶ ἀρχοντικῆς φύσεως. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκωμεν τὰς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς ἡμῶν ἡλικίας, τὰς σχέσεις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γειτορίας, τὰς περὶ μέλλοντος ἐλπίδας μας καὶ τὰς οἰκογενειακὰς συγκινήσεις. Ὑπὸ τὸν ἥλιον αὐτοῦ εἶδαμεν τὸ φῶς, ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰ τέκνα μας, καὶ ὑπὸ τὸ χῶμα του ἢ ὀρίσωμεν τὰ ὄστα μας.

Ἀλλ' ὁ δῆμος εἶπομεν ὅτι εἶναι μικροπολιτεία καὶ οὕτως διότι ἐν αὐτῷ ἐξασκῶνται τὰ ἀγαθὰ ἢ ποικιλὰ ἔμψυχα τοῦ λαοῦ, ἐξ αὐτοῦ ὁ λαὸς μορφώνει τὰς πώτας περὶ πολιτείας καὶ ἐλευθερίας ἰδέας του καὶ διαμορφώνει τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνατροφήν. Ἐξ αὐτοῦ ἐκτρέπονται σωτήρια ἢ ὁ

1888

λέθρια παραδείγματα, ατινα μικρόν κατά μικρόν διαμορφούσι τόν έθνικόν χαρακτήρα. Ο δέμος είναι τό προκαταρκτικόν σχολείον έξ ού λαμβάνοντα συνήθως τά έφόδια πρὸς πολιτικὴν δράσιν ενυρύτεραν. Οί Δέμοι εἰσιν έν ένί λόγῳ τά πρωτογενή καί ἀρχέτυπα στοιχεία έξ ὧν ἀπαρτίζεται τό κράτος, στοιχεῖα ατινα μεταδίδουσι τήν ήθικὴν αὐτῶν ύπόστασιν καί τό ποιόν των εἰς τήν πολιτείαν καί τήν κοινωνίαν· ὡς δέ δέν δύνασθε νά έχητε έν ὄλον ύγιές, συνιστάμενον έκ σεσηπότην μερῶν, οὕτω δέν δύνασθε νά έχητε κράτος ενύ εχον, ἀπαρτιζόμενον έκ δήμων σεσηπότην, διεφθαρμένων, φθοροποιῶν, σχολείων ἀμοιβαίας δι αφθορᾶς καί εξαχρειώσεως.

Εἰς κύρωσιν των λόγων μου τούτων ἐπιτρέψτε μοι, κ. ένορκοι ν' αναφέρω ύμῖν τούς λόγους ἀνδρός οὕτινος ή μήμηκ είναι δι' ὄλους ήμᾶς ἱερά. Μίαν φοράν προύχοντες τινές καί ὄπλαρχηγοί προσήλθον εἰς τόν ἀείμνηστον Κυβερνήτην Καποδίστριαν καί παρεπονούντο αὐτῷ ὅτι ή Ἑλληνική πολιτεία δέν βθαίνει καλῶς, ὅτι ή κεντρική διοίκησις χωλαίνει, ὅτι τά δημόσια χρέηματα, διαρπάζονται κτλ. κτλ. Εἰς αὐτούς ὁ Κυβερνήτης ἀπάντησεν ήπῶς τό πρώτον· διορθώσατε σεῖς πρώτον τά κοινωνικά ήμῶν πράγματα, ἰδρύσατε εἰς τήν διοίκησιν των δημογεροντιῶν σας τήν τιμότητα, κατευνάσατε τά πάθη σας, δείξατε καλά πατριωτισμοῦ καί αὐταπαρνήσεως παραδείγματα εἰς τούς περι ήμᾶς συμπολίτας σας καί ή διόρθωσις τῆς Πολιτείας θέλει ἐπέλθῃ ἀπ' ἐαυτῆς. Τότε εἰς των παρισταμένων, ὁ ἱταμώτερος ἴσως, οἰνεῖ ἀμφοισθητῶν τήν ἀλήθειαν των λόγων τούτων τοῦ Κυβερνήτου ἀπήτησεν: «τί τά θέλετε αὐτά, ἐξοχώτατε, ἀπό τό κεφάλι βρωμᾶ τό ψάρι.» Ὅχι, μέ συγχωρεῖτε, ἀπήτησε ζωηρῶς ὁ ἀείμνητος ἐκεῖνος ἀνθρ. Ὅχι, τό ψάρι δέν βρωμᾶ ἀπό τό κεφάλι, ὡς λέγει ή παροιμία σας, καί ή παροιμία αὕτη είναι ἴσως μία έξ αὐτῶν ήτις δέν ἐκφράζει ἀλήθειαν· τό ψάρι βρωμᾶ ἀπό τήν κοιλίαν· σας τό λέγω ἐγῶ, ὅστις εἰμαι ὀλίγον ἱατρὸς, ἐρωτήσατε δέ καί ὄλους τούς ἱατρούς καί θά σας εἴπωσι τό αὐτό· ὅπως δέ ὑπό πραγματικὴν καί φυσικὴν ἐποψιν τό λόγιον δέν είναι ἀληθές, οὕτω καί ὑπό μεταφορικὴν έννοιαν δέν ἔχετε ἀληθείας. Ἡ πολιτεία δέν σφάλλει ἀπό τήν κεφαλήν, ἀλλ' ἀπό τήν κοιλίαν, ήτις πάσχουσα μεταδίδει θεβζίως τό νόσημα εἰς τήν κεφαλήν, ἀλλ' ή κεφαλή δέν είναι ή ἔδρα τοῦ νοσήματος. Οί δέμοι είναι ή κοιλία τῆς πολιτείας καί ή κοιλία πάσχει, οὕτω δέ συμπάσχει καί ή κεφαλή. Ἰατρεύσατε τήν κοιλίαν!

Ὅτι, κ. ένορκοι, ή κοιλία παρ' ήμῖν πάσχει δέν έχω ἀνάγκην νά τό εἴπω εἰς πολίτας Ἑλληνας, εἰς δημότας Ἑλληνας, εἰς ἀνδρας, ὡς ὑμεῖς, πρακτικούς καί παρατηρητικούς, ὑφισταμένους δέ ὄλα τά δεινά τῆς δημοτικῆς κακοδιοικήσεως. Είναι ἀραγε ἀνάγκη νά εἴπω ὑμῖν ὅτι οί δήμοι έν Ἑλλάδι, ἀντί ν' ἀποθῶσι σταδίου ἀναπτύξεως των ἀγαθῶν ἐμφύτων των δημοτῶν, διὰ των φθοροποιῶν παραδειγμάτων ατινα διενεκῶς παρέχουσιν οί ἐκπροσωποῦντες τήν ἐκτελεστικὴν καί συμβουλευτικὴν ἀρχήν αὐτῶν, κατήτησαν σχολεία πάσης διαφθορᾶς καί εξαχρειώσεως; ὅτι διέφθιραν καί ἐδηλητηρίασαν τά πολιτικά ήθη τοῦ λαοῦ; ὅτι καταθλίβουσι καί τυραννοῦσι τήν φιλόνομον καί ἐργαζομένην τάξιν; ὅτι θυσιάζουσι τά δημοτικά συμφέροντα; ὅτι ψωμίζουσι τά φλυότερα στοιχεία τοῦ τόπου; Ἡθελον ἀδικήσει τήν νοημοσύνην σας! Είναι ἀραγε ἀνάγκη νά εἴπωμεν ὅτι ὁ ήμέτερος δέμος, ὁ Δέμος Πατρῶν, δέν ὑστεροῖ έν τῇ ἀθλία ταύτῃ σταδιοδρομία;

Ἐντούτοις δι' ὅσον εἴπον πρὸ ὀλίγου περι δήμων προκύπτει πόσον είναι ἐπανάγκης νά ἀνορθωθῇ ὁ Δέμος καί έν τῷ πράγματι καί έν τῇ συνειδήσει τοῦ κοινού. Ἀλλά τίς θ' ἀνορθώσῃ αὐτόν; Ἡ πολιτεία; ὄχι! διότι αὕτη ή ὑπαρξίς των Κυβερνήσεων είναι συνδεδεμένη ἀρήκτως πρὸς τὰς κατὰ τόπον ἐπιτροπᾶς, ατινες κατέχουσι τὰς δημοτικὰς πράξεις. Ἡ δικαιοσύνη; ὄχι! διότι τό

ἔργον αὐτῆς δέν νά παρασκευάσῃ ή πολιτικὴ καί ή πολιτικὴ δέν είναι διατεθειμένη νά τό πράξῃ. Το ἔναγγέλιον ἴσως ὄχι! Φεῦ! τσαόκις εἰς μάτην ἐπανελήθη εἰς τούς ἀμαρτωλούς!

Τό δημοτικόν σύστημα θ' ἀνορθώσωσιν έν τῷ πράγματι καί έν τῇ συνειδήσει τοῦ κοινού τά ήθικὰ διαμορφούμενα ἐπί τό ήθικώτερον· τά δέ ήθη θά διαμορφωθῶσι διὰ τοῦ φωτισμοῦ, τό φῶς δέ τοῦτο, θά ἐπιχύσῃ διὰ τοῦ ἐλέγχου, οἱ ἐξασκεῖ ὁ πεφωτισμένος, ὁ ἀνεξάρτητος, ὁ θαρραλέος τύπος.

Τό ἔργον τοῦτο τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς διαμορφώσεως των πολιτικῶν ήθῶν ἐπιτελεῖ ένταῦθα ὁ «Φορολογούμενος» ἐπί δεκαπενταετίαν, ὑπὸ τήν αὐτὴν πάντοτε σύνταξιν· ἐάν δ' ἐξ αὐτοῦ προέκυψεν ἀγαθόν τι διὰ τόν Δέμον ή τά ήθη των δημοτῶν, εἰς ἐμέ δέν ἀπόκειται νά εἴπω σήμερον· Ἐφ' ὅσον λοιπόν τό δημοτικόν ήμῶν σύστημα ἐσφαλε καί ἐσφαλεν οἰκτρῶς καί εἰς τά καιρία, ἐσφαλε δέ ἐκ των διαχειριζόμενων αὐτό, καθήκον μου ἔκρινα νά ἐλέγξω κατὰστασιν ἀξιοθρήνητον ὑπ' ὄλας τὰς ἐπόψεις.

Προσεπάθησαν νά πείσωσιν ὑμᾶς ὅτι διὰ τήν πρᾶξιν δι' ήν κατηγοροῦμαι, τόν ἐλέγχον δηλονότι ὄν ἐνήσκῃ μοι ὑπηγόρευσε προσωπικήδυσανεσκεία, διότι δῆθεν τό Δημοτικόν Συμβούλιον μέ ἐξέβαλεν ἐκ τινος ἐπιτροπείας ήν συνέστησεν ὁ τότε ἀήμαρτος κ. Πατρινός, εἰς ήν ἀνετέθη ή ὀλιμασία τῆς πόλεως πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Βασιλικῆς οἰκονομείας, ἀναμενομένης τότε ένταῦθα: Ὅχι, τοῦτο ήτο τό ἀποτέλεσμα, οὄχι δέ ή αἰτία, ήτις ἐνέκειτο εἰς ὄλην τήν σκανδαλώδη πολιτείαν τοῦ Συμβουλίου ἐκεῖνου, ήτις διενεκῶς καί ἀπ' ἀρχῆς προεκάλεε τῆς κοινωνίας τόν ἐλέγχον καί ἐπέσυρε τήν γενικὴν ἀγανάκτησιν. Καί πρὸ τῆς περιστάσεως ταύτης δι' ήν κατηγοροῦμαι, ἀλλὰ καί πρῶτον καί οὄχι ἀπαξ ή δίκ, ἀλλὰ πολλάκις καί ἐπανειλημμένως ήλεγξα, ἐκ καθήκοντος, τήν πολιτείαν τοῦ Δημοτικοῦ ἐκεῖνου συμβουλίου, καί θά παρέλειπον τό καθήκον μου, ἐάν παρέλειπον τοῦτο.

Ἀλλὰ μέ κατηγοροῦσιν ὅτι ἐλεγχος ὑπῆρξε δριμύς, ὅτι ήτο ὕβρις. Τό τελευταῖον τοῦτο, ὅτι δῆθεν ήτο ὕβρις ἀποκρούω, διότι, έν ἐμοὶ δέν ὑπῆρχε πρόθεσις ἐξυβρίσεως, διότι ὡς ήκούσατε, μετὰ των πλειοτέρων δημοτικῶν συμβούλων διετέλου εἰς φιλικωτάτας προσωπικὰς σχέσεις, ὅτι πολλοὺς εἶχον συνεργάτας έν τῇ συντάξει τοῦ «Φορολογούμενου» καί πρὸ παντός τόν Πρόεδρον αὐτῶν Γεωρ. Διαμαντοπούλου, ὅστις ὑπὸ τῷ ψευδώνυμῳ «Ἰδιοτρόπος» τὰς ἰδιοτροπωτάτας ἐξέθετε, διὰ τῆς ἐφημερίδος μου, ἰδέας περι των πολιτικῶν καί δημοτικῶν πραγμάτων.

Δέν ἀποκρούω ὅμως ὅτι ὁ ἐλεγχος ὑπῆρξε δριμύς· ἀλλ' ὑπῆρξε δριμύς ἀδίκως· ἀλλ' ἀπέθη δριμύς ἐκ πάθους, ἐξ ἐχθρας· ἐξ ἰδιοτελείας· ὄχι, ὁ ἐλεγχος ἀπέθη δριμύς πρῶτον, διότι ἐπρεπε νά ήνε ἀνάλογος πρὸς τό μέγεθος τῆς ἀτασθαλίας τοῦ δημοτικοῦ ἐκεῖνου συμβουλίου, καί δεύτερον, διότι παρορμήθη εἰς τόν δριμύν ἐλέγχον παρεκινήθη μετὰ πειθοῦς καί φορτικότητος ὑπ' αὐτῶν των δημοτικῶν συμβούλων. Ἐπιτρέψατέ μοι νά σας εἴπω ὅτι ἐάν τούς ήλεγξα δριμύς· τούς ήλεγξα κατ' έντολήν του, καί ἄν τούς ἐξυβρίσα ἀκόμη, τό ἔπραξα κατ' έντολήν των.

Μή θλίπετε αὐτό, σήμερον συννηομένους, κύριοι ένορκοι, έν τῇ ἐμῇ κατηγορίᾳ· έν τῇ χειρίσει τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας καί έν τῇ ἐκπληρώσει των δημοτικῶν ἔργων των, ἐσυγκρούοντο πρὸς ἀλλήλους, ἀλληλοκατειγγέλλοντο ἐπί τοῖς αἰσχίστοις· οἱ μὲν ἐπέριπτον ἐπί των δέ τά χεῖριστα των ἐγκλημάτων. Πρὶν ή καταγγελίωσιν ἐμέ ἐπί δυσφημίας, ἐκαστος αὐτῶν εἶχε δυσφημίας τοῦ συναδέλφου του ἐντόνος τοῦ συμβουλίου, ἐκτός αὐτοῦ, έν κύκλοις πολιτῶν ἀξιοτίμων, έν τῷ τύπῳ ἀνωμόως καί διὰ των ὑπογραφῶν των· τό ἀντικείμενον των ἐρίδων των δέν θέλω ν' ἀναφέρω ὑμῖν, οὕτε ὀφείλω νά τό ἀναφέρω. Οἱ πλειότεροι των δημοτικῶν συμβούλων, τά τέσσαρα

πέμπτα έξ αὐτῶν, ήρχοντο τακτικῶς εἰς τό γραφεῖον μου, ἀλληλοδιαδόχως, ἵνα μοι καταγγέλωσι πράξεις των συναδέλφων των, οἱ μόνον ἀντικείμενας πρὸς τό καθήκον καί τὰς συμπερόντα τοῦ δήμου, ὄχι πλέον πταίσματα ή πλημμελήματα, ἀλλὰ κακοουρήματα. Ὡ! ἐάν οἱ τοῖχοι τοῦ γραφείου μου εἶχον τότε ὄτια νά ἀκούωσι καί σήμερον γλώσσαν νά μαρτυρήσωσιν! Ἀλλ' ἐπειδῆ εἶπικωφοὶ καί βῶβοι, θά ἐπικαλεσθῶ ἄλλους μάρτυρας πιστοτέρους, οἵτινες φιλάτουσι πιστῶ· τήν παρακαταθήκην. Τὰ γραφέντα ὑπ' αὐτῶν των συμβούλων έν ταῖς στήλαις αὐτῆς τῆς κατηγορομένης ἐφημερίδος.

Ἰδοῦ τί ἔγραφον, κύριοι ένορκοι έν τῇ ἐφημερίδῃ μου περι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, αὐτοὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ὁ κ. Φινόπουλος δημοτικὸς σύμβουλος καί εἰς των μηνυτῶν μου έν τῇ «Φορολογούμενῳ» τά ἐξῆς: (ἀναγινώσκει) «Τό δημοτικόν συμβούλιον καίτοι ἀπαντα τά ἐπαγγέλματα ἐκπροσωπεῖ, ἐκ των πρώτων αὐτοῦ συνεδριάσεων ἐδαιξεν ὅτι ἐγκυλεῖ έν αὐτῷ σπέρματε ἀκρίβειας καί παντελοῦς παραγνωρίσεως τοῦ προσρισμοῦ του: έν ταῖς διαφωνίαις των, ἐπιθέσεις καί ἀντεκλήσεις κατεδείξατο ὅτι στενοκέφαλος, ἐγώστῃ καί λάλοι ἐκλήθησαν εἰς τήν των κοινῶν διαχείρισιν.» Καί παρακατῶ ὁ ἴδιος σύμβουλος.

—«Πολλοὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι έξ εὐελέων λόγων ταπεινῆς συναλλαγῆς ἀπέναντι τοῦ δημάρχου ὑποχρεούμενοι, οἱ μόνον εἰς τήν πλημμελή τῷ δήμου διοίκησιν συντρέχουσιν, ἀλλὰ καί τήν καλῶν των ὀλιγίστων ἐκ τούτων προαίρουν ματαιοῦσι». «Ἐσχάτως, γράφει ὁ ἴδιος, διεδόθη καί ὑπεστηρίχθη, ὅτι διὰ σκοπίμων ματαιώσεων των συνεδριάσεων ἐπεδιώχθησαν ἀδίκως τελεσιδικαί κατὰ τοῦ δήμου πέρ συμβούλου ή συμβούλων, γεγονός χαρακτηριστικώτατος τῆς ποιότητος καί ἀσυνειδησίας των δημοτικῶν μας ἀρχόντων!» Ἐνεστέτε ὅτι ἐδῶ ὄγραφων καταγγέλλει τούς συναδέλφους του ἐπικακουρήματα. Ὁ ἴδιος σύμβουλος, ὁ καί μηνυτῆς μου, εἰς μεταγενέστερον ἄρθρον του, ἰδοῦ πῶς χαρακτηρίζει τούς συναδέλφους του. «Ἀηδεῖάξει τις, μέ τήν Ἀλήθειαν, ἐπαναλαμβάνων στερεοτύπως ὅτι ὁ τόπος περιέστη εἰς ἀξιοθρήνητον θέσιν ἐσκεν τῆς χειρίστης ἐκλογῆς περι τά πρόσωπα των δημοτικῶν του ἀρχόντων! ἀλλ' ἐάν οἱ χαλκοπρόσωποι οὗτοι τοῦ λαοῦ ἐκλεκτοὶ δέν ἐντρέπονται ὀργιάζοντες καί καρσθαντιῶντες ἐπί των συντριμμάτων ἀτυχῶς δήμου, πρέπει ήμεῖς τάχα οἱ πολῖται νά κλεισώμεν τά ὄτια, ὄμματα καί γλώσσαν... Ὅχι βεβαίως μυριακίς ὄχι. Ἐξ ἐναντίας ὀφείλομεν νά στιγματίσωμεν τήν κατὰ πτυστον πολιτείαν τοιούτων δημοτικῶν ἀρχόντων κτλ.» Αὐτά ἔγραφον κύριοι ένορκοι εἰς δημοτ. Σύμβουλοι περι αὐτῶν· αὐτά είναι ὕβρεις, αὐτά είναι ἀξιοποινα! Θέλετε ν' ἀναγνώσω ὑμεῖς παροιμίας διατριβᾶς τοῦ Προέδρου Διαμαντοπούλου; θέλετε καί ἄλλων; τάς έχω προχειροῦς· ἀλλ' ἀρκεῖ νομίζω ὑμῖν τό ἀπόγευμα ὄπερ παρέθηκα ὑμῖν ἵνα κρίνητε περι τῆς ὄλης πανδασίας.

Τόν ἐλέγχον ὄθεν κύριοι, Ἐνορκοι, ἐξήσκησα ἐκ καθήκοντος καί ἐκ πόου πρὸς τά δημοτικά συμφέροντα: τόν ἐλέγχον ἐξήσκησα διότι ἐνόμιζα ὅτι ὡς δημοσιογράφος καθήκον εἶχον νά στηλιτεύσω πολιτείαν ή κατεδίκαιζεν ή συνειδήσει μου καί τήν ὄποιαν ἐθεώρουν ὄλεθρίαν, ήν κατεδίκαιζεν ή συνειδήσει τοῦ κοινού καί ἐνόμιζεν ὄλεθρίαν, ήν κατεδίκαιζον αὐτοὶ οἱ κατηγοροῦντες με καί τήν ὄποιαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐθεώρουν ὄλεθρίαν.

Δέν ἔρχομαι, ὡς θλίπετε, κύριοι ένορκοι, νά ζητήσω τήν ἐπιεικειάν σας, ή τήν συγγνώμην των κατηγορῶν μου, οὐδὲ νά δμολογήσω ἐνώπιον ὄμων μεταμέλειαν· ἔρχομαι νά ζητήσω δικαιοσύνην, καί εἰς πλέον, ἱκανοποίησιν. Ἐάν ὑμεῖς κρίνετε ὅτι ὁ ἐλεγχος των δημοτικῶν πραγμάτων είναι ἐπιβλαβής: εἰς τήν δημοσίαν τάξιν, πατάξατέ τον διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας· ἐάν ὑμεῖς νομίζετε ὅτι πρέπει ν' ἀπομακρυνῆτε ἐκ τῆς μάνης ὄρας τοῦ φύλακος σκύλου, ἔχετε εἰς χεῖράς

σας το μαστίγιον· εάν υμεις κρίνατε ότι πρέπει να σθεσθή ο λόγος οστις φωτίζει τους εις την πλάνην πλανομένους, να μείνωμεν εν τῇ σκοτεινῇ και εν τῇ σκοτεινῇ ἀκούωμεν τὰς ὠρυγὰς τῶν περὶ τὴν θορᾶν τῶν διαπληκτιζομένων δημοτικῶν λόγων, δύνασθε να τὴν σβύσετε διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας· εάν τέλος κρίνατε ότι πρέπει να σιγήσῃ ὁ τύπος, να μὴ ταρασσῇ ἡ φωνὴ του τὴν μακαρίαν χώνευσιν τῶν δημοτικῶν παραστῶν, δύνασθε διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας να τοῦ κλείσητε τὸ στόμα. Διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας κυρώσατε ἢ ἀκυρώσατε τὴν ἀλήθειαν τοῦ θλιβεροῦ λογιου ότι, εὐ ὑπηρετῶν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ὑπηρετεῖ ἕνα ἀχάριστον».

Τὸ ἐν ἐμοὶ τὴν ἐτυμηγορίαν σας ἀναμένω μετὰ θάρρους, διότι ὁ ἔχων τὸ θάρρος να μὴ πῆσῃ και προσκυνῆσῃ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσῆν, ἔχει και τὸ θάρρος να εἰσελθῇ εις τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

Πάτραι 30 N/βρίου 1883.

Φίλε κ. Φιλόπουλε!

Ἐκ τε τοῦ ἰδιαιτέρου και ἐκ τοῦ κοινου ἰδια φέροντος, ἀπασχολεῖ και τὰς ἰδικὰς μου ἀσθενεῖς σκέψεις τὸ περὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ ζωτικώτατον ζήτημα, περὶ οὗ εἶδον ότι ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος σκέπτεται, και ἐπιτροπὴν διώρισεν ἐκ τῶν μελῶν του, να τῷ ὑποβάλῃ ἀκριβεστέρως και ἐκτενεστερα ἰδέας· ἐγὼ ἐνόμισα καλὸν να Σὰς ὑποβάλω τὰς κατωτέρω ἰδικὰς μου, και ἄν, και ἐφ' ὅσον τὰς ἐγκρίνητε, μετοχετεύετε αὐτάς και εις τὴν ἐπιτροπὴν, να και αὐτὴ τὰς ἐκτιμήσῃ.

Ἐκ τῶν ἀναγκαίων μέτρων εἶναι τὸ περὶ τῆς καλῆς τοῦ καρποῦ ποιότητος· σήμερον εις πολλὰ μέρη εἶναι κακίστη 1) διότι ἄσως τρυγᾶται ὁ καρπὸς 2) διότι συγκομιζεται ἐκ τοῦ ἄλωνος, πρὶν ἀποξηραθῆ καλῶς. Ἐκ πειραμάτων δὲ α' και β' ἰδίου ἔκαμα, γνωρίζω ότι μεταξύ ὠρίμου και ἀώρου ὡς τὸ πλεῖστον γίνεται, τρυγηθέντος καρποῦ, ὑπάρχει διαφορά μὲν θάρους 15—20 ο/ρ, διαφορά δὲ χρωματισμοῦ και γλυκύτητος μεγίστης προσεὶ ὁ ἀώρος τρυγηθεὶς. Ἐραδύνει περισσότερας ἡμέρας να ἀποξηραθῇ. Εἶδον ότι ἐν τῇ Βουλῇ, θεσώρισαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνάρξεως του τρυγητοῦ ἀπεριόριστον, εἰς ὃ σφωότερον τῶν σημερινῶν Νομοθεσιῶν του 1836, παραλαβῶν θεβαίως και ἐξ ἄλλων Νομοθεσιῶν, διάταξεν ἐν ἄρθρῳ 69 ότι τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ, θὰ κανονίξῃ κατ' ἔτος ἀπυνομικὴ διάταξις, κατὰ λόγον τῆς ὠριμότητος τοῦ καρποῦ, κατὰ θεσεις, ἐννοεῖται, ἀναγκαίως. Τοῦτο τὸ νομοθέτημα, δὲν ἐτηρήθη παρ' ἡμῖν, καθὼς και πάντες οἱ λοιποὶ νόμοι· ἀνάγκη κατ' ἐμὲ να δοθῇ ζωὴ νέα εις τοῦτο, νομοθετουμένης ἐπιτροπῆς ἐκ δημοτικῶν συμβούλων και ἐγκρίτων κτηματιῶν ἐτησίως, ἢ και ἐκ τῶν κεντρικῶν ἀρχῶν, οἵτινες να δρίζωσι τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ κατ' ἔτος, ἀναλόγως τῶν θέσεων, συνάμα δὲ να δοθῇ και κύρος εις τοιοῦτον νομοθέτημα, τιμωρουμένης τῆς παραβάσεως.— Μόνος ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου τῶν φορτώσεων δὲν φέρει τὴν θεραπείαν, διότι θὰ τρυγᾶται ἄσως καρπός, ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ἰδέας, μὴ βρέξῃ ἑραδύτερον, ἂν τὸν ἀφήσουν να ὠριμάσῃ και θὰ συγκομιζεται πάντοτε καρπὸς κακῆς ποιότητος, κατὰ τε τὴν γεῦσιν, τὸ χρῶμα, τὴν ἀφῆν και τὸ θάρρος. Ὁ προσδιορισμὸς ἐποχῆς τῶν φορτώσεων, δύναται να περιορίσῃ τὰ πριμαρῶλια και να καθοδηγῇ θετικώτερον τὰς ἐπὶ τοῦ καρποῦ ἐμπορικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ πιθανὸν να θεωρηθῇ και ὡς περιορισμὸς τοῦ ἐμπορίου, ὡς ἐθεωρήθη ἄλλοτε, δταν ὁ μακαρίτης Ζαήμες, ἐνταῦθα διατριβῶν ἐσκέφθη περὶ τοιοῦτου νομοθετήματος, ὅπερ και ἠοίμασεν, ἔλαθε δὲ τὴν γνώμην τινῶν ἐκ τῶν ἐνταῦθα σταφιδομπόρων ἐκ τῶν ξένων, και τὴν εὔρεν ἐναντίαν· διὰ τοῦτο δὲν προέβη. Ἄν ὅμως ἀμφοτέρω νομοθετηθῶσιν,

ἀσφαλεστέρως θέλει κατασταθῇ ἡ καλὴ ποιότης, πάντοτε ὅμως ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου τοῦ τρυγητοῦ, εἶναι ἀναγκαϊότατος.

Ἢ ἐξάπλωσις τῆς καταναλώσεως τοῦ καρποῦ μας και εις ἄλλους τόπους, ἔνθα σήμερον ὀλίγοι στος, ἢ οὐδὲν ἔξοδεύεται, εἶναι τὸ μόνον σῴτειρον μέσον, και παρὰ πάντων ὁμολογουμένον ἡ Ρωσσία εἶναι τόπος, ἔνθα, συνειθιζομένου τοῦ καρποῦ πρὸς τροφήν, θὰ γίνεται, θαμνηδὸν μεγίστη κατανάλωσις. Εἰς τοῦτο δέον να μιμηθῶμεν τοὺς Κινέζους· οὗτοι, ὡς γνωρίζετε ἴσως, εἰσήγαγον τὸ τέϊον των εις τὴν γεῦσιν, και τὴν χρῆσιν των Ῥώσων, σχηματίζοντες κατ' ἀρχὰς μικρὰς ἐταιρίας, αἵτινες μετέβαινον εις διάφορα μέρη, τῆς ὁμοίου χώρας, και κατασκευάζουσαι δημοσίᾳ τὸ ποτὸν τοῦ τεϊου, τὸ παρεῖχον δωρεὰν πρὸς πόσιν εις πάντας· δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐσυνειθίσθη ἐκεῖ ἡ πόσις αὐτοῦ, και μετ' ὀλίγον χρόνον, οἱ Ῥῶσοι ἤρχισαν να τὸ ζητοῦν, ἢ δὲ Κίνα να εἰσάγῃ ἑκατομύρια χουσοῦ. Ἀκριβῆ περιγραφὴν τούτων ἀνέγνων πρὸ ἐνός και ἐπέκεινα ἔτους ἐν τῇ Ἑστία. Παρ' ἡμῖν λοιπὸν δύναται, να σχηματισθῇ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συλλόγου ἐταιρία, ἢ ὁποία να συνενωθῇ μετὰ κεντρικώτερα σταφιδοφόρα μέρη, να προσκαλέσῃ καταλλήλως τοὺς κτηματίας να προσφέρῃ ἑκατοί, ὅστις θελήσῃ, ποσοστὸν ἐκ τῆς παραγωγῆς του, να συγκεντρωθῇ ποσόν τι, ἐκ τοῦ ὁποίου μέρος να χρησιμεύσῃ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς εις διάφορα μέρη τῆς Ῥωσσίας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον να διανεμηθῇ δωρεὰν πρὸς φαγητὸν, εις ἀρχιερεῖς Ῥώσους, ἱερεῖς, προκρίτους και τὸν λαόν, να τὸ γευθῶσι, να τὸ γνωρίσωσι, να τὸ συνειθίσωσι ἐπὶ ἐν, δύο, τρία ἔτη, και δὲν θὰ ἑραδύνῃ μετὰ τοῦτο, να τὸ ἐπιζητήσωσι, και να τὸ ἀγοράσωσιν. Τοιαῦτη μόνον ἰδιωτικὴ ἐνέργεια, κατ' ἐμὲ, δύναται να κάμῃ τοῦτο, ἢ δὲ Κυβερνήσις δύναται να ἔλθῃ ἀρωγῆς, ἀπαλάττουσα φέρου τὸ οὔτω ἀποσταλῆσθαι ποσόν, και εις τὴν πρώτην ἀποστολὴν συνεργούσα διὰ τῶν Προξένων της και ἄλλων ἐπισήμων ὁμογενῶν εις τὴν καλλητέραν και εὐκρινῆ δωρεὰν τοῖς πᾶσι διανομήν. Τὰς περαιτέρω λεπτομερείας, θὰ κινονίσῃ θεβαίως ἡ διορισθησάμενη διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ. Ἐγὼ πιστεῦω, ότι ἐκ μέρους τῶν κτηματιῶν, θὰ ἀπαντηθῇ προθυμία εις τὴν μικρὰν θυσίαν ποσοστοῦ ἐκ τοῦ καρποῦ των, ἢ ὁποία θαῖται ζητηθῇ, ἢ δὲ πεποιθησις μου εἶναι, ότι ἡ ἐπιχείρησις θὰ δώσῃ εὐάρεστα ἀποτελέσματα εις τὸ μέλλον, και μελλον λίαν προσεχές.

Αὐταί εἶναι αἱ ἰδέαι μου, οἱ ἀρμολιώτεροι δὲ αὐς κρίνωσι τὸ καλλήτερον

Σὰς ἀσπάζομαι.

Ὁ φίλος σας

Πανσαβας Θ. Χιδας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος ἐξακολουθεῖ να ἀπασχολῇ ζωηρῶς τὰ ἐνταῦθα κοινόν, μετ' ἐνδιαφέροντος δὲ και ἀνησυχίας συζητοῦνται αἱ τύχαι τοῦ προϊόντος ἡμῶν τούτου, ἐξ ὧν ἤρτηνται αἱ τύχαι τοῦ τόπου ὑπὸ οἰκονομικὴν ἑποψιν. Εἰς συστηματικώτερον μελέτην τοῦ ζητήματος ἔδωκεν ἀφορμὴν πρῶτον μὲν, ἢ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς Εὐρώπης κακὴ θέσις τοῦ προϊόντος τούτου· δευτέρον δὲ, τὸ ὑπόμνημα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου, ὅπερ ἐν δυοὶ προηγουμέναις φύλλοις τοῦ «Φορολογουμένου» ἐδημοσιεύσαμεν· διότι δι' αὐτοῦ διεφωτίσθησαν αἱ δυσχερεῖς περιστάσεις εις αἱ περιτλήθεν ἢ ἡμετέρας σταφίδας κατεδειχθησαν τὰ μέσα πρὸς ἀποτροπὴν ἀπ' αὐτῆς τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπικειμένης κρίσεως, και τρίτον τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐρμῆς» αἱ πεφωτισμένοι συζητήσεις, αἵτινες ἔδωσαν ἀφορμὴν να ἀναπτυχθῶσι και συζητηθῶσι γινῶμαι και σκέψεις πεπειραμένων ἀνδρῶν ἐπὶ ἀντικειμένου τῶσω σημαντικοῦ. Οὐχ ἥττον τὸ ζήτημα ἐκ

θετο εις τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ θέσιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπιλογία αὐτοῦ, δι' ἣν ὀρίθησαν σαφέστατα τὰ ὅρια τῆς Κυβερνητικῆς και τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας και τὰ μέσα αὐτῶν, δι' ὧν δύναται να ἀποτροπῆ ἢ ἀπειλουμένη κρίσις. Ἐπὶ τῇ θέσει ὅθεν τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου τοῦ κερῖου Πρωθυπουργοῦ και τῶν ὑποδείξεων τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κυρίου Γεωργίου Ἀναγνωστοπούλου, τὰ καθήκοντα τῆς Κυβερνήσεως και τὰ τῶν ἰδιωτῶν διεγράφησαν ὅσον οἶον τε καλῶς, ἐντὸς δ' αὐτῶν ἐκάστη τῶν δυνάμεων τούτων, ἤτε δηλονότι κυβερνητικὴ ἐνέργεια και ἰδιωτικὴ ἐργασία, εὐρῶ ἔχουσι σιὰδιον σωτηρίας ἐργασίας. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν θὰ ὑποδειξώμεν τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκον της, διότι δι' ὅσων ἐξέθετο περὶ τούτου πρὸς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἔδειξεν ότι συνεισθάνεται τοῦτο θαυμάσια τὴν ἀτομικὴν δ' ἐνεργειαν θὰ ἐκπροσωπήσῃ ὁ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς», ὅστις ἀρκετὴν ἔχει πρὸς τοῦτο ἠθικὴν και ὀλικὴν δύναμιν. Τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐβρέθησαν ἐν τῇ Βουλῇ και ἐγράφησαν περὶ τούτου εις τὸν δημοσίον τύπον, ἐλάχιστα συνεισέφερον, εις τὴν ὁρθὴν θέσιν τοῦ ζητήματος και εις τὴν διαφώτισιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο πολλὴ ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη τῇ Κυβερνήσει, και πολλὴ ἔπαινος τῷ κ. Ἀναγνωστοπούλῳ, εις ὃν ἐάν ἐπέλθῃ καλὸν τι ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης τῶν ἰδεῶν, πολὺ μέρος τοῦ καλοῦ τούτου θὰ ὀφείλωμεν εις αὐτόν.

— Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» εἶχεν, ὡς γνωστὸν, συστήσει ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν του, εις τὴν ἀνέθετο τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων αἵτινα ἀνεκινήθησαν ἐπ' ἐσχάτων περὶ τῆς θέσεως τῆς ἡμετέρας σταφίδος. Ἢ ἐπιτροπὴ αὐτὴ, μετὰ ἐπαινετικῶν ἰδιαιτέρως συνεδριάσεων, ὑπέβαλε κατὰ τὴν γενικὴν συνεδρίασιν τοῦ Συλλόγου τῆς παρελθούσης τρίτης τῆν ἑκθεσίον της, ἣτις και ἀνεγνώσθη πρὸς τὸ σῶμα. Ὁ Σύλλογος ἀκούσας τὴν ἑκθεσίον ταύτην, ἔκρινεν ότι δὲν ἔπρεπε να συζητηθῇ ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ νῦν και ἀνέβηλε να πράξῃ τοῦτο μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ συζητήσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος και Γαλλίας ἐμπορικῆς συμβάσεως και τὴν ἐκβασιν αὐτῆς.

— Τὰ δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα ἐποχῶσιν ἔτι μάλλον κατὰ τὰς τελευταίας ταῦτας ἡμέρας, σπουδαίαι δὲ ἀνεβρίχθησαν διαφωνίαι και ἑριδεῖς μεταξύ δημαρχοῦ και δημοτικῶν συμβούλων και μεταξύ τούτων πρὸς ἀλλήλους. Ἢ συνεδρίασις τοῦ συμβουλίου τῆς παρελθούσης δευτέρας καθ' ἣν ἤρξατο ἡ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις, ἀπεκάλυψε νέας ἀδυναμίας τοῦ σώματος και ότι ἐν αὐτῷ ὑπάρχει σύγχυσις ἰδεῶν ἀξιοθηρήτων. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, μετὰ τὴν δίκαιον τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς και μεθ' ὅσα ἐκθέτομεν ἀνωτέρω περὶ δημοτικοῦ συστήματος, ἐν τῇ ἀπολογία ἡμῶν, οὐδεμίαν ἔχομεν ὀρεξιν να ἐπανέλθωμεν τῶσω ταχέως εις ἐπισκόπησιν πραγμάτων τῶσω ἐλεεινῶν.

— Ὁ ἀ. Ἀστυνόμος ἡμῶν κ. Κλεώπας ἀνεχώρησεν εις Ἀθήνας, καθ' ἣ λέγεται ἵνα μὴ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα πλέον, διότι ἐπέσθη ότι ὑπὸ τὸ ὑπάρχον δημοτικὸν σύστημα, ἀδυνατεῖ να ἐκπληρώσῃ πρεπόντως τὸν προορισμὸν του.

— Σήμερον διεβιβάσθη ἐνταῦθα τηλεγραφικῶς ἢ εἰδησις ότι ἡ γαλλικὴ βουλὴ ἀπέριψε τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος και Γαλλίας ἐμπορικὴν σύμβασιν διὰ πλειοψηφίας ἑνδεκα ψήφων.

— Τὴν ἐρχομένην Τρίτην, 6 τρέχοντος, ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Νικόλαος Πάνου. Ἐπίσης δὲν ἐορτάζουσιν ὁ κ. Νικόλαος Γ. Τριάντης και Νικόλ. Παλαβιδίου.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Νικόλαος Βουρλόμης ἐμπορὸς ἐμνηστεύσατο τὴν καλλίστην και εὐηγμένην δεσποινίδα Ἐλένην Βασιλ. Γεωργακοπούλου, τῆς γνωστῆς ἐνταῦθα οἰκογενείας. Δὲ φίλοι συγχαίρουσιν και εὐχονται τὰ βέλτιστα.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνάστη Κωνσταντινίδου ἐξέδοθη τὸ 9ον τεῦχος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λεξικοῦ τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ περιέχον 17

είκονα εν τῷ κειμένῳ Τιμᾶται δραχμῆς. Τὸ δὲ κατεν τῷχος ἐκδοθήσεται μετὰ 15 ἡμέρας. — Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Πήλιος Βλαχόπουλος δαμύλλοσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταύθα ἱερῷ ναῷ τοῦ τοῦ ἁγ. Δημητρίου.

Ἡ ΚΑΜΗΛΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΥ

Ἐν τῷ μέσῳ τόσῳ σκότους τῶν αἰώνων τῆς δουλείας τὴν διάσωσιν τῆς γλώσσης τῶν Ἑλλήνων Μικρασίας καὶ τὸν πόνον σου συνάμα γιὰ τὴν δόλια σου πατρίδα «Ἐστὴν Καμπάνα τοῦ χωριοῦ σου», Βαλαβάνη, ἔνθους εἶδα.

Ἐνα πόθον μου ἐνώνω με τὸν πόνον σου τὸν θεῖον: «Εἶθ' ἐγκώμια νὰ ψάλλω τῶν καλῶν σου συγχωριῶν, τοῦ χωριοῦ τῶν ἡ καμπάνα χαρμῶσόνος νὰ κτυπήσῃ καὶ αὐτὴ Ἐλευθερίας νὰ τοῦς γλυκοχαρτίσῃ!»

ΠΑΪΑΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ.

«Π φαντασία εἶ-αι ὁ πνεύμων τῆς ψυχῆς» Hippel.

Τὸ νὰ κρίνῃ τις ἀσφιλῶς σύγγραμμά τι καὶ νὰ ἐμβιβῆν ἐν ταῖς ἰδέαις αὐτοῦ εἶναι λίαν δυσχερὲς, πᾶς δὲ ὁ ἐπιχειρῶν τοιοῦτον τι, ἀναλιμβάνει μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι τε τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ συγγραφέως τοῦ κρητισομένου ἔργου. Τούτ' ἔνεκεν οὐδὲν ἄλλο προτίθεμαι ἵνα λάβω ἀνά γεῖρας κριτικὴν σμίλην καὶ ὡς χειροῦργός ἀνατάμω τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω γοητευτικὸν τίτλον περισπούδχ στον ἔργον τοῦ διακεκριμένου λογίου κ. Ἰωακείμ Βαλαβάνη, ποιῶν ἐπ' αὐτοῦ μελέτην τινά, ἢ καὶ ἀνάλυσιν, ἀλλ' ἀπλῶς θέλω ῥίψαι ἐπὶ τοῦ χάριτος ὧδε τὰς ἀνευ ἀξιώσεων ἐτυπώσεις, ἃς τὸ ἐν λόγῳ ἔργον παρήγαγεν ἐν ἐρῷ, ἱκανοποιῶν οὕτω τὸν κατ' ἀκολουθίαν γεννηθέντα ἐν τῇ καρδίᾳ μου πόθον τοῦ νὰ ἐκδηλώσω τὰ ἐπ' αὐτοῦ συναισθημάτά μου καθόσον ὁ ἄνθρωπος πιστὸν ὄργανον ὄν τῶν ψυχολογικῶν νόμων, ἐκφράζει πᾶν δτι αἰσθάνεται, εὐγενὲς, φαῖλον, εὐάρεστον, ἀλγεινόν: Ἡ θεία τοῦ ἐν Ὀλυμπίοις ἀριστουργήματος τοῦ Πραξιτέλους καὶ τὸν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον κατέχοντα τὸ αἶσθημα τοῦ ὄρατου ἀνεπισημένον, με μόνον τὰ ἀπλὰ ἀνθρώπινα εἰσικτικὰ θιόνοντα, καθιστᾷ, συνελθόντι εἰπεῖν, ἐνεῶν, ἢ αἰγλή τοῦ ἰδεώδους ἐκείνου κάλλους τῆς θείας τέχνης τοῦ ἀραιεὶ τὴν ὄρασιν καὶ δὲν βλέπει ἐκεῖ ἰστάμενος, ἢ διὰ τῆς ψυχῆς τοιαύτη εἶναι ἢ ἐπ' αὐτοῦ παραγομένη γοητεία. Ὅστω, παραπλησία εἶναι ἢ προσγινόμενη ἐντύπωσις ἐκ τῆς θείας τελείας εἰκόνας, ἢ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως πραγματικῶς ὄρατου βιβλίου. Διό—τὸ ἐυλογῶ ἐν πάσῃ τῇ εὐλικρινείᾳ — αἱ Π κ α μ π ἄ ν α τ ο ὕ χ ω ρ ι ο ὕ μ ο υ δὲν μοὶ ἤρεσε μόνον, ἀλλὰ με ἐγοητεύσεν, ἐμπροσθήσασα ἐν ἐμοὶ βαθύ αἶσθημα εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν συγγραφέα. Τούτο δὲ, καθόσον ἡ μεγάλη καὶ φιλόπατρις καρδιά του ἀπεικονίζεται ἀριδὴλως ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ βιβλίου του καθορᾷ ἐν αὐτῷ τις τὸ ἐλαττέριον τοῦ ἐπιερκ τοῦντος αἰσθηματος, τὸ σθένης τοῦ πνεύματος του καὶ τὸ τέλειον τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ μορφώσεως, καὶ εὐχαριστεῖται, καθόσον ἡ πρωτοτυπία τοῦ ζωτικωτάτου θέματος τοῦ βιβλίου, ἢ γοητότης καὶ χάρις τοῦ λεκτικοῦ, εἰσιν ἀπερίγραπτοι θεῶνται τέλος τὴν ψυχικὴν καὶ διανοητικὴν εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τὸν συγγραφέα, ὡς λέγει ὁ Pascal.

Ὡς κυρία θέσις τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου εἶναι ἢ διάσωσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, μεθ' ἧς τὰς περιπετείας καὶ κινδύνους, οὓς διπτόρει ὁ Ἕλληνας αὐτὸ ἀπὸ αἰώνων μέχρι σήμερον. Εἰς μπτυρίαν τοῦτου προσάγεται ἐν αὐτῷ ἀποσπασμα ἀνεκδότου γλωσσολογίου τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ἐμπροσθὸν ἀπειρῶν διασωθεῖσάν ἀρχαιοτάτων ἑλληνικῶν καὶ ὀμηρικῶν λέξεων. Ὡς ἀφετηρία δὲ τὸ ἱστορικὸν ἐπεισοδιον—δι' οὗ καὶ καταλήγει τὸ ἔργον—τῆς ἀναρτήσεως τῆς πρώτης «καμπάνας» εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ τοῦ «Βαλαβάνη», ἢ ἐδωκεῖται ὁ Χρῆστος Καζόγλου, λαβὼν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀδείαν, μετ' ἀπαγόρευσιν ἐπ' ὀλοκλή-

ρως εἰκόνας καὶ τῆς ἐκ τῶν πρώτων ἡλῶν παραχθεῖσης ἀρετῆς ἐτυπώσεως παρὰ τοῖς παρισταμένοι, ὧν αἱ καρδίαι ἐπαλλοῦν ἐξ ἐλπίδος καὶ συγκινήσεως κατ' ἐκείνην τὴν ὄραν, καθόσον τοῖς ἐβάνη δτι, ἢ χαρμῶσόνος καὶ ἡχηρὰ φωνὴ τῆς, ἢ ὁ ἀντίκαλος τῆς μεγάλης τῆς ἐλευθερίας ἀκαμπάνης τῆς Ἀγίας Λούρας, δι' οὗ τοῖς ἀνηγγέλτο ἢ προσεχῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὄνειρου τοῦ ἔθνους.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει πλοικὴν, εἶναι τοιαύτη, ὥστε πᾶς τις, ἀναγινώσκων τὸ ἔργον, πεπειθεταί ὅτι ὁ κ. Ἰωακείμ Βαλαβάνης, μετὰ τὸν ἄριστον εἰς τοιοῦτου εἶδους θέματα, κατέχει τὸ μυστήριον, δι' οὗ συμπαρασύρει τὸν ἀναγνώστην, ὅτε μὲν συγκινῶν αὐτὸν μέχρι δακρύων διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς πατρίδος εὐκλείας, ὅτε δὲ κινῶν τὸν ἀπειρον αὐτοῦ θαυμασμὸν διὰ τὴν ἐγκαρτέρισιν τῶν δούλων αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἐξετάζων ἐπὶ τὸ γενικώτερον καὶ πρὸς τὸ ἐν λόγῳ ἐπισημῶδες σύγγραμμα, αἰσθάνομαι τὴν καρδίαν μου πληρουμένην παρηγόρου ἐλπίδος, καθόσον ἡ συγγραφή τοιοῦτων ἔργων τεκμηριῶν ὅτι ἐκ τῶν συγχρόνων λογίων οὐχὶ πάντες παρενόησαν τὴν ἀποστολὴν τῶν συγγραφέων βιβλία, ὧν θέσις μὲν ἐν γένει εἶναι ἢ ἀθυμία καὶ ἀπαισιοδοξία, δι' ὧν προσπαθοῦσι νὰ καταστήσωσιν ἐπαχθὴ τὸν εἶον ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῇ ἀπλοϊκότητι τῶν σκέψεων νὰ διέλθωσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἄδοντες ὡς θαλάσσια πτενὰ ἐν μέσῳ τρικυμίας, ὡς ἤρωες δὲ ἢ ἐκπορευομένη θυγάτηρ καὶ μοιχαλὶς σύζυγος· ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ τινες ἐξ αὐτῶν, οἵτινες τὸ ἄλαντον αὐτῶν χρησιμοποιοῦσιν ἐπισημῶδες, ἐκλέγοντες ὡς θέματα μὲν ὑποθέσεις καθαρῶς ἑλληνικῆς, καθόσον ἢ Ἑλλάς ἔχει τηλικούτων θεσμοῦν παραδόσεων, μύθων, ὁρῶν, ποιήσεως καὶ ἱστορίας, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος θεράπων τῶν Μουσῶν ὅλ' ἐδύνατο νὰ συντελέσῃ διὰ τῆς γραφίδος του εἰς τὴν ἀνδρείαν τῶν νέων μελάθρων τῆς Γέλης, ὡς θέσις δὲ τὴν ἠθικὴν, αὐταπάρευσιν, συγγνώμην καὶ ἀλήθειαν.

Περαιτέρω ἤδη ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν ἐπεχειρήσα ὧδε κριτικὴν, καθόσον ἤθελεν εἶσθαι διάβημα ἀνώτερον ἴσως τῶν δυνάμεών μου, ἐὰν ἐβουλόμην νὰ μετρήσω τὸ ὕψος γίγαντος διὰ τῆς νανείου γραφίδος μου· ἀλλὰ, πετόντι καλᾶ μω, ἐρρίψα εὐλικρινεῖς τινες ἐντυπώσεις πηγαζούσας ἐκ τοῦ βήθους τῆς καρδίας μου.

Διὸ καὶ πάλιν ἀναφωνῶ δτι «Ἡ Κ α μ π ἄ ν α τ ο ὕ χ ω ρ ι ο ὕ μ ο υ» εἶναι θαυμασία μελέτη, ἢ τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶ ἰδιαίτερος πρὸς τοῦς εὐαισθητοῦς καὶ εὐγενεῖς τὴν καρδίαν.

Λεωνίδας Καραλλόπουλος.

Οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως τοῦ Δημητρ. Μιχαλοπούλου παντοπώλου εἰδοποιοῦσιν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ σήμερον θέλουν πωληθῆν διάφορα εἶδη τοῦ παντοπωλείου ἐν αὐτῷ τῷ καταστήματι τοῦ πτωχοῦ καθ' ὄραν 10 π. μ. καὶ καλοῦνται οἱ βουλομένοι νὰ ἀγράσωσιν ἐξ αὐτῶν.

Οἱ σύνδικοι
I. B. Μαργαλόπουλος
Ιωάν. Λιάκουρας

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κείμενον ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ ἱατροῦ κ. Χατζηπούλου.
Κατασκευάζει διάφορα ποτὰ ἐκ τῶν κοινῆς χρήσεως ρακοπωλείων καὶ μάλιστα Μαστίχαν Χίου ἐλεγκτικὴν καὶ ΠΟΤΑ ΒΥΡΩΠΑΙΚΑ, ἢτοι Καφέ, κερασώ, σαγρέζ, ἀνίζετ, βορδὼ κλπ. δι' ἅπαντα τιμαὶ μέτριαι, ἀληθῶς μέτριαι.
Ὁ σ κ ι μ ἄ σ α τ ε

Καθηγητὴς εὐμέθοδος εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἱταλικὴν, ὑποσχόμενος τοῖς προσερχομένοις ταχεῖαν ἐκμάθησιν τῶν γλωσσῶν τούτων, δέχεται παρὰ δόσεις ἰδιαίτερας μετὰ διδάκτρα μέτρια.
Ἡ διευθύνσις του παρὰ τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Εὐρώπης.
Ἐν Πάτραις τῇ 20 Νοεμβρίου 1888.

Ἐδωρ Κολωνίας.
— ! EXCELSIOR ! —

Τὸ ἀπὸ τὴν μεσαιωνικὴν ἐποχὴν γνωστότατον τοῦτο ταλλυντικὸν ὕδωρ, εἶνε τὸ μᾶλλον χρῆσιμον εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ δερματος. Ὅλιγα σταγόνες αὐτοῦ ριπτόμεναι εἰς τὸ πρός νίψιμον ἢ λουτρὸν ὕδωρ, τὸ γαλακτικίζουσι οὕτως ὥστε μαλακῶναι τὸ δέρμα καὶ λευκαίνει αὐτό, εὐωδιάζει τὸν ἀέρα καὶ τὸ σῶμα εὐαρεστώτατα καὶ τονίζει τὸν ὄργανισμὸν. Ὁρέλιμον καὶ κατὰ τῶν λιποθυμιῶν, τῆς ἡμικρανίας, καὶ τῆς κεφαλαλγίας, εἶνε ἐν τῶν ἀπαραιτήτων εἰκογενεῶν ἀκῶν φαρμάκων, ἰδίως ὅταν συνειθῆται ἐξ ὀλοκῶν πρωτίστης ἐκλογῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν τέχνην, ὡς τὸ παρασκευάζει καὶ πωλεῖ τὸ φαρμακεῖον
K. ΚΑΛΥΒΩΚΑ
Ἐν Πάτραις:

Μαθητὴς τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου ἠθικώτατος ζητεῖ εἰκόαν ἐν ἣ νὰ ὑπάρχωσιν δύο ἢ καὶ τρεῖς παῖδες, οὓς νὰ προνομαζῆ καὶ νὰ ἐξακολουθῆ τὰς σπουδὰς του. Πληροφορίαι παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ τῷ κ. Κ. Ντούκουρη.

Τελειόφριτος τῶν μαθηματικῶν δέχεται κατ' οἶκον παραδόσεις μαθητῶν. Περαιτέρω πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Εἰς τὴν Οἰναποθήκην ἀδελφῶν Ἀσημακοπούλων ἢ Μασούρα κειμένην κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Ἀνδρέως καὶ πλησίον τῆς Μεσημβρινῆς ἀγορᾶς Πατρῶν, πωλοῦνται οἶνοι ἐγγῶροι ἀρίστης ποιότητος διαφόρων ποιότητων καὶ ἐσοδείας τοῦ 1887 ὁ μὲν μέλας πρὸς λεπτὰ 80 τὴν ὀκά, ὁ δὲ λευκὸς μωσχάτος πρὸς μίαν δραχμὴν τὴν ὀκά καὶ ὁ τῆς ἐσοδείας τοῦ 1883 ἦτοι πενταετῆς μέλας πρὸς δραχ. 2 τὴν ὀκάν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σφαιριστήριον τῆς νέας Γαλλικῆς κατασκευῆς. Περί τῆς τιμῆς κλπ. συνονοηθῆτω ὁ βουλομένος μετὰ τὸν δυσεθνητὴν τοῦ ἐνταύθα Λεσχιδίου.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» πωλεῖται ἢ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἱστορία τῶν Πατρῶν ὑπὸ Στεφ. Ν. Θωμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου προσεχούς ἔτους 1889. Τὸ παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ τριώροφον Ξενοδογεῖον τοῦ κ. Νικολάου Θωμοπούλου.